

Arrest

nr. 225 564 van 2 september 2019
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Wettelijk vertegenwoordigd door haar moeder X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat M.-C. WARLOP
J. Swartenbroucklaan 14
1090 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X handelend als wettelijke vertegenwoordigster van haar minderjarig kind X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 11 maart 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 22 februari 2019.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 6 mei 2019 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 13 mei 2019.

Gelet op de beschikking van 4 juli 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 augustus 2019.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat P. MAERTENS die *loco* advocaat M.-C. WARLOP verschijnt.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de verzoekende partij de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekster dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, getiteld “niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)”, waarbij haar verzoek om

internationale bescherming niet ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6, §3, 6° van de Vreemdelingenwet.

Verzoekster dient op 27 augustus 2018 in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in.

2. Artikel 57/6, §3, 6° van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werd genomen, luidt als volgt:

“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer : (...)

6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”

3. In de bestreden beslissing, waarbij verzoeksters verzoek om internationale bescherming niet ontvankelijk wordt verklaard in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet, wordt erop gewezen dat haar moeder op 7 september 2015 een verzoek om internationale bescherming indiende, dat op basis van artikel 57/1, §1 van de Vreemdelingenwet ook in haar naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Op 11 juli 2016 nam het CGVS een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd bij arrest nr. X van 13 januari 2017 vernietigd door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, omdat er nieuwe elementen waren naar voren gekomen die door het CGVS moesten onderzocht worden. Na onderzoek van deze nieuwe elementen nam het CGVS op 27 juni 2017 opnieuw een beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd bij arrest nr. X van 9 augustus 2018 door de Raad bevestigd.

Uit het administratief dossier blijkt dat haar verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die haar moeder ter staving van haar verzoek aanbracht. Zij vreest in Irak te worden uitgehuwelijkt aan haar neef aan vaderszijde. Zij vreest ook dat zij van haar familie aan vaderskant niet meer zal mogen naar school gaan, sporten, of de kledij dragen die zij wilt. Zij vreest ook dat zij van hen niet mag bidden als soenniet. Zij vreest ook ontvoerd en vermoord te worden in Irak. Daarenboven vreest zij aanslagen in Irak.

Ter staving van haar verzoek om internationale bescherming legt zij de volgende documenten neer: haar identiteitskaart, haar nationaliteitsbewijs, aanbevelingsbrieven van vrienden in België en een certificaat van een taaltest Duits.

4. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekster het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch zij onderneemt geen ernstige poging om deze motieven te verklaren of te weerleggen. De Raad benadrukt dat het aan verzoekster toekomt om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij echter in gebreke blijft. Verzoekster beperkt zich immers tot het summier herhalen van eerder afgelegde verklaringen, het poneren van een gegronde vrees voor vervolging, het formuleren van algemene beweringen en kritiek, en het op algemene wijze tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal, waarmee zij echter diens bevindingen geenszins weerlegt, noch ontkracht.

5. Een algemene verwijzing naar haar risicoprofiel, en artikels omtrent o.a. de situatie/positie van vrouwen in Irak, volstaat niet om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke.

6. Wat de subsidiaire bescherming op grond van artikel 48/4, § 2, c) van de Vreemdelingenwet betreft, verwijst de Raad integraal naar de omstandige motivering in de bestreden beslissing en de informatie vervat in het administratief dossier waaruit blijkt dat er actueel voor burgers in Bagdad geen reëel risico is op ernstige schade in de zin van voormelde bepaling van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt geen elementen bij waaruit kan blijken dat de informatie gevoegd aan het administratief dossier niet (langer) correct zou zijn of dat de commissaris-generaal hieruit de verkeerde conclusies zou hebben getrokken.

7. Haar identiteitskaart en haar nationaliteitsbewijs hebben enkel betrekking op haar identiteit. De aanbevelingsbrieven van vrienden in België en een certificaat van een taaltest Duits hebben geen betrekking op haar beweerde problemen in Irak.

8. Bijgevolg lijkt het erop dat verzoekster geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen.”

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt de verzoekende partij kenbaar dat zij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (zij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer zij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. X; RvS 13 mei 2014, nr. X).

4.1. Ter terechtzitting, alwaar zij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 6 mei 2019, voert verzoekende partij aan dat zij bij terugkeer het risico zal lopen om uitgehuwelijkt te worden aan een neef. Verzoekende partij stelt dat zij dat als jonge vrouw niet ziet zitten en dat zij een kwetsbaar persoon is. Verzoekende partij meent dat niet afdoende rekening werd gehouden met het feit dat zij een kwetsbaar persoon is en zij verwijst dienaangaande naar haar verzoekschrift. Tot slot stelt zij dat er in Irak veel problemen zijn en dat zij hier geïntegreerd is en Frans, Duits en Nederlands spreekt.

4.2. De Raad stelt vast dat verzoekende partij geen concrete elementen bijbrengt die afbreuk doen aan de in de voormelde beschikking opgenomen grond. Verzoekende partij beperkt zich immers louter tot het herhalen van eerder afgelegde verklaringen en in het verzoekschrift ontwikkelde argumenten en het formuleren van algemene beweringen en kritiek, zonder dat zij echter concreet ingaat op en daadwerkelijk concrete en valabele opmerkingen formuleert die de in de voornoemde beschikking opgenomen grond in een ander daglicht vermogen te plaatsen.

4.3. Zo herhaalt verzoekende partij zeer algemeen haar vrees bij een terugkeer naar Irak het risico te zullen lopen om uitgehuwelijkt te worden aan een neef. Ze gaat evenwel geheel voorbij aan de motivering in de bestreden beslissing dat aan haar verklaringen hieromtrent geen geloof kan worden gehecht. De bestreden beslissing duidt dienaangaande het volgende aan:

“In dit geval blijkt uit uw verklaringen dat uw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die uw moeder aanhaalde ter staving van haar verzoek om internationale bescherming waarvoor de beslissing vanaf nu definitief is. Het gaat om het feit dat uw vader zich van uw moeder heeft laten scheiden en dat uw moeder hierdoor niet meer welkom is bij haar eigen familie en uw familie aan vaderskant. Uw vader en zijn familie zouden ten gevolge hiervan u hebben teruggeëist.

U haalt, voortvloeiend uit deze problematische relatie tussen uw moeder en haar voormalige schoonfamilie, aan dat de familie van uw vader bij terugkeer naar Irak controle op uw leven zouden proberen te verwerven, met name door u uit te huwelijken, u niet naar school te laten gaan en u te verplichten als sjiïet te leven. De vrees die u aanhaalt, ligt dus in het verlengde van de feiten die uw moeder bij haar verzoek om internationale bescherming aanhaalde.

Er werd echter door het CGVS geen geloof gehecht aan de scheiding tussen uw vader en moeder en ook niet aan het feit dat uw vader en zijn familie u zouden hebben teruggeëist. Deze beoordeling werd door de RvV in haar arrest van 16 augustus 2018 bevestigd. De elementen van uw vrees die u in het verlengde van deze feiten aanhaalt, met name dat uw vaders familie u zou uithuwelijken, niet naar school laten gaan en verplichten als sjiïet te leven kunnen dan ook niet als geloofwaardig worden beoordeeld.

Er zijn daarenboven bijkomende indicaties dat uw vrees ten aanzien van de familie van uw vader geen grond kan vormen voor de toekenning van een internationale beschermingsstatus.

Ten eerste blijkt uit uw huidige verzoek om internationale bescherming dat uw vader ten gevolge van een voor u en uw moeder onbekende oorzaak is overleden sinds 18 februari 2018. Het valt in dit kader vooreerst op dat u en uw moeder reeds ongeveer twee weken na zijn overlijden hiervan op de hoogte waren (notities van het persoonlijk onderhoud, p.8 en p. 13). Uw moeder was dus van zijn overlijden op de hoogte vóór de zitting bij RvV i.v.m. haar verzoek om internationale bescherming, maar liet het na dit essentiële nieuwe element te vermelden. Zij verklaart hierover dat zij niet weet of ze het wel of niet vermeld had en dat ze niet weet of het een verschil zou hebben gemaakt in de procedure van haar zaak (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13). Aan deze laatste verklaring kan weinig geloof worden gehecht, aangezien het verzoek om internationale bescherming van uw moeder voornamelijk steunde op haar vrees op grond van de problemen gekend door uw vader in Irak, het feit dat hij zich van haar liet scheiden en de slechte relatie met haar schoonouders. Het overlijden van uw vader heeft dan ook een belangrijke impact op de beoordeling van de vrees van u en uw moeder in Irak. Het feit dat uw moeder het naliet om zijn overlijden te vermelden bij de RvV, duidt bijgevolg ook op een gebrekkige medewerking van haar kant met de Belgische asielinstanties.

Het overlijden van uw vader leidt er ook toe dat de problemen die u vreest en die betrekking hebben op de controle die de familie van uw vader over uw leven zou willen verwerven, en die in se reeds ongeloofwaardig zijn, ook nog in belangrijke mate aan actualiteit inboeten. Sinds zijn overlijden heeft de familie van uw vader immers niet geprobeerd om contact met jullie te krijgen of om u terug te krijgen. Uw moeder weet niet precies wanneer ze nog contact heeft gehad met uw familie aan vaderskant. Ze twijfelt of het in Turkije was of niet (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13). Uit de verklaringen in het kader van haar verzoek om internationale bescherming blijkt echter dat het laatste contact van uw moeder met de familie van uw vader dateert van voor haar vertrek uit Irak (notities van het persoonlijk onderhoud A.(...) Y.(...) M.(...) 16 februari 2017, p. 4). Uit deze verklaringen blijkt dat het contact met de familie van uw vader al langere tijd verbroken is en dat er geen duidelijk motief is om te vermoeden dat uw familie aan vaderskant, zeker gezien zijn overlijden, (nog) zou proberen om de controle over u te verwerven. Hiermee geconfronteerd haalt uw moeder enkel de elementen van haar eerste verzoek om internationale bescherming aan. Dezen werden echter reeds ongeloofwaardig bevonden door de RvV. Uit de verklaringen die uw moeder gaf tijdens het kader van haar verzoek om internationale bescherming, blijkt bovendien duidelijk dat ook uw vader geen concrete stappen had ondernomen om u terug te krijgen (notities van het persoonlijk onderhoud, A.(...) Y.(...) M.(...) 16 februari 2017, p. 12-13). Uw moeder weet momenteel ook niet wanneer de familie van uw vader u de laatste keer hebben opgeëist. Ze verklaart eerst dat ze u alleen mondeling opeisen en geen procedure zijn opgestart, en nadien dat ze niet weet of ze een juridische procedure zijn opgestart om u terug te krijgen. Ze verklaart wel dat ze haar naam en die van uzelf voor onmiddellijke arrestatie hebben geseind aan de luchthaven en grenzen, omdat zij u zou hebben ontvoerd naar het buitenland (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 14). Uit het verzoek om internationale bescherming van uw moeder blijkt echter dat uw vader zijn akkoord en financiële ondersteuning gaf aan uw moeder om met u van Turkije naar Europa te reizen (notities van het persoonlijk onderhoud A.(...) Y.(...) M.(...) 25 februari 2016, p. 22-23). Dat de familie van uw vader nu uw ontvoering zou aanhalen lijkt dan ook vergezocht.

Uw moeder haalt ook aan dat de familie van uw vader u zou terugeisen omdat zij nu in België hertrouwd is. Uw moeder is echter niet officieel hertrouwd (notities van het persoonlijk onderhoud, p.13) en aangezien ze sinds haar vertrek uit Irak geen contact heeft met haar schoonfamilie en zelfs niet door hen op de hoogte werd gesteld van het overlijden van uw vader (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13), is het niet aannemelijk dat haar schoonfamilie ervan op de hoogte zou zijn dat zij in België een nieuwe relatie heeft.

Bovenstaande wijst er duidelijk op dat er aan uw vrees om gecontroleerd te worden door uw schoonfamilie, en bijgevolg uitgehuwelijkt te worden, als sjiïet te moeten leven en niet naar school te mogen gaan, geen geloof kan worden gehecht.

Uit uw verklaringen en die van uw moeder komen er bovendien aanvullende elementen naar voor die de ongeloofwaardigheid van uw vrees voor uithuwelijking bevestigen. U verklaart dat uw grootmoeder aan vaderszijde toen u zes of zeven jaar oud was had gezegd dat u met een neef zou moeten trouwen. Het zou gaan om een neef die deel uitmaakt van een tweeling, die de namen A.(...) en Z.(...) dragen. U weet niet met welke van de twee u zou moeten trouwen. U en uw moeder zijn hier al van op de hoogte van vóór jullie vertrek uit Irak (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9 en p. 13). Uw moeder heeft nochtans niet vermeld bij haar eigen verzoek om internationale bescherming dat zij ervoor vreesde dat u zou worden uitgehuwelijkt. Tijdens het persoonlijk onderhoud in het kader van uw verzoek om internationale bescherming zegt zij hierover dat zij niet wist dat het een belangrijk punt is en dat er niets over werd gevraagd (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 13). Deze uitleg volstaat echter niet. Uw uithuwelijking blijkt nu namelijk van dergelijk belang te zijn dat u het spontaan vermeldt bij uw eigen verzoek om internationale bescherming. U verklaart daarenboven dat iedereen van uw familie verplicht is om met een familielid te trouwen (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 9). Uw ouders zijn nochtans geen familie van elkaar (notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10), wat erop wijst dat er in de familie van uw vader niet voor elke persoon van huwbare leeftijd een partner binnen de familie wordt gezocht.” (eigen onderlijning)

Bij beschikking van 6 mei 2019 werd reeds vastgesteld dat verzoekende partij deze vaststellingen, die deugdelijk en pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier, niet weerlegt of ontkracht en de loutere herhaling ter zitting van verzoekende partij haar vrees dienaangaande is evenmin van aard hier een ander licht op te werpen.

Verzoekende partij betwist bovendien niet, minstens ontkracht of weerlegt ze geenszins de vaststelling dat de door haar voorgehouden vrees mogelijks te zullen worden uitgehuwelijkt in het verlengde ligt van de feiten die haar moeder bij haar verzoek om internationale bescherming aanhaalde, een relaas dat bij 's Raads arrest nr. X van 9 augustus 2018 ongeloofwaardig werd bevonden.

4.4. Waar verzoekende partij benadrukt dat zij een kwetsbaar persoon is, wijst de Raad op de grond in de beschikking van 6 mei 2019 waar wordt opgemerkt dat “Een algemene verwijzing naar haar risicoprofiel, en artikels omtrent o.a. de situatie/positie van vrouwen in Irak, volstaat niet om aan te tonen dat zij in haar land van herkomst werkelijk wordt bedreigd en vervolgd of dat er wat haar betreft een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming bestaat. Deze vrees voor vervolging of dit risico op ernstige schade dient in concreto te worden aangetoond en verzoekster blijft hier in gebreke.” Verzoekende partij dient het risicoprofiel dat zij zichzelf toemeet/toeschrijft in concreto te onderbouwen en aannemelijk te maken, waar zij evenwel in gebreke blijft.

4.5. Het feit dat verzoekende partij hier in België geïntegreerd is en Frans, Duits en Nederlands spreekt, heeft geen betrekking op de door haar ingeroepen problemen in en vrees ten aanzien van haar land van herkomst Irak en is derhalve niet relevant in het kader van haar verzoek om internationale bescherming.

4.6. Verzoekende partij beperkt zich voor het overige tot de algemene opmerking dat er in Irak veel problemen zijn en het verwijzen naar haar verzoekschrift, zonder voorts in te gaan op en concrete opmerkingen te formuleren met betrekking tot de in de beschikking van 6 mei 2019 opgenomen grond. Ze brengt geen valabele argumenten bij die de in voormelde beschikking opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen ontkrachten of weerleggen.

De Raad treedt dan ook de commissaris-generaal bij waar deze besluit dat verzoekende partij geen eigen feiten heeft aangehaald die voor haar een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen.

5. Derhalve wordt geen afbreuk gedaan aan voormelde in de beschikking aangevoerde grond (en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen).

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twee september tweeduizend negentien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

kamervoorzitter,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

M.-C. GOETHALS